

Косово. Има ли иједна друга реч у српском језику, без обзира да ли је написана, изговорена или само у мисли призвана, која изазива сложеније и узвишеније емоције од ње?

Косово. Има ли иједна друга реч у српском језику, која боље осликава судбину читавог српског народа, боље од ње?

Косово. Од момента када се Косово појавило у историји Србије, оно више никада није из ње изашло, и постало је део ње.

Косово. Од када се Косово десило, оно се није никада завршило.

Косово. Оно је постало и настало, само зато да Срба никада не би нестало.

Косово. Није српски народ изабрао Косово, већ обратно: Косово је изабрало српски народ .

Косово за српски народ није само Завет Богу, прецима и потомцима, већ наше српско, мученичком крвљу дописано поглавље Новог Завета! Косово је више урадило на просвећењу и посвећењу Срба, него што су то урадили сви њени најученији и најдуховнији људи заједно, у целокупној досадашњој историји Срба и Србије! Зато Косово и има за Србе, све оно што има и Нови завет: и Тајну вечеру (последњу вечеру

пред косовски Бој), и Јуду (за издају оптуженог Вука Бранковића) и свог сина Божијег (свог кнеза Лазара, мученика који попут Исуса Христа, свесно и добровољно прихвата све ондашње грехе разједињене и посрнуле властеле и целог свог народа, на себе самог, жртвује се свесно и одлучно, за целокупан народ свој, бирајући радије образ и част, бирајући смрт и царство небеско, него самилост душманина и овоземаљски живот у безверју)!

Зато Косово не може бити ништа тема, ничији избор и ничија политика! Зато о Косову не може бити никаквог "унтрашњег дијалoga"! Зато је Косово, за вјек и вјекова, највећа бол и највећа радост, сваког ко се Србином хоће звати! Косово је живо ткиво и ујединитељ целог народа српског! Косово је вечита жива рана српства, потребита и смислена, попут васколиког поробитног греха Адама и Еве, да вечно подсећа сваког ко се Србином хоће звати, на посрнуће и васкрсење, као универзалну судбину сваког човека који се човеком хоће звати! Зато Косово не иште ничије разрешење, јер када би га иједан смртник могао решити, онда Косово не би ни било Косово! Косово није наш вечити проблем и камен око врата, Косово је вечити живот, а живот јесте вечита мука, патња и радост, који ваља иживети и при том се мучити и радити и радовати, и при свему том остати само човек! Не може нико рећи, како се Косово мора решити, како га не би као велики проблем остављали својој деци, да се она муче са њим, или не дај Боже, гину за њега! Напротив, Косово се, баш онакво какво јесте, мора оставити нашој деци! А они ће већ знати, боље од нас данас, шта им ваља са Косовом чинити и радити! Оставите ви нашој деци њихово право на сопствени избор! Не бирајте и не радите ништа за нашу децу, а што није био њихов сопствени избор, јер свака нова генерација, има право на своје изборе! Маните се Ви решавања проблема наше деце у будућности, јер би Вам било боље да се Ви бавите решавањем наших проблема у садашњости! Али сви знамо, како сте и на који начин, и колико "успешно", решавали наше проблеме у блиској прошлости, па није тешко предвидети, и каква ће Вам дела бити у садашњости, или не дај Боже, у будућности! Зато кажем, не дирајте нам макар у будућност, а поготову не због наше деце - немојте

још и то да уништите!

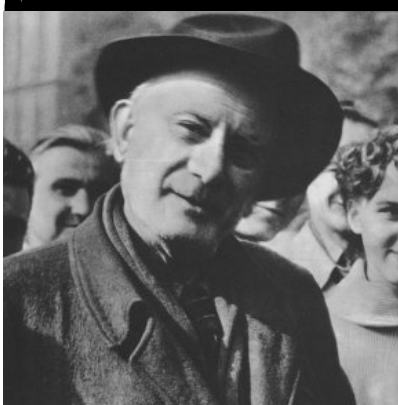
Што се тиче будућности деце, дајем Вам за право, само да се бавите будућношћу Ваше деце! То је Ваше родитељско право и обавеза, да се, као одговоран родитељ, бавите будућношћу ваше сопствене деце, као што се и сваки други родитељ у Србији тиме бави! Но, да видимо, како се Ви и колико успешно бавите и том личном темом!

Косово за српски народ није само Завет Богу, прецима и потомцима, већ наше српско, мученичком крвљу дописано поглавље Новог Завета! Косово је више урадило на просвећењу и посвећењу Срба, него што су то урадили сви њени најученији и најдуховнији људи заједно, у целокупној досадашњој историји Срба и Србије

Искрено, никада се не бих бавио вашом породицом и родитељским обавезама Вашим, да их ви нисте у вашим јавним наступима, помињали, исполитизовали и тиме учинили јавном темом! Подсетићу Вас, ви сте изјавити (беше то и Блицу, и у Куриру, и на ТВ станицама), како сте поносни што ваш син није уписао ниједан факултет (иако ми баш и није јасна та врста поноса, али то је ипак ваше приватно право као родитеља), и још сте додали, да ћете бити јако поносни (као отац) што ће он бити обичан радник, и да се надате да ће бити успешан у томе (иако ми онда уопште није логично зашто сте сина годинама школовали у елитној и прескупој приватној средњој школи - чија школарина износи сигурно на хиљаде и хиљаде евра (можда десетине хиљада евра), када је син могао да иде и у неку бесплатну државну, где иду и "обична деца обичних људи", а не само деца богаташа и "жуто - радикално - напредне" елите?! Није ми јасно, зашто би неко бацио тако десетине хиљада евра, на школовање свог детета, да би он наводно био само обичан радник!? Објасните ми, молим вас, где је ту ваша предузетничка и економска логика, и у чему се ту крије "сјајан и мудар" родитељски потез, и колико је то мудро, са гледишта "вођења ваших породичних финансија"? Да ли би сте тај ваш сјајан потез препоручили свим родитељима у Србији: да штеде новац и дају десетине хиљада евра на средњошколско образовање своје деце", да би их после њеног завршетка, уместо на неки елитни факултет, запослили као обичне раднике? За колико ће тачно деценија рада, ако им је плата 200 евра месечно, успети да поврате новац уложен у средњешколско образовање?! Пошто ја ту не видим никакву логику, мислим да би било добро да се и осталим родитељима у Србији, објасни у чему је ту ваша мудрост!?

Војводе српских комитских чета у српском турском рату 1912 год.
Chefs de la compagnie du Comité serbe pendant la guerre serbo - turque en 1912.

УДБЈ је у јулу 1918. године писму, посвећену Србији, и навешћу је овде у целости:
[The rest of the text is obscured by a black redaction bar]

Косово

Пише: Миланко Шеклер
понедељак, 14 мај 2018 11:21
